BUDGET ESTIMATES OF THE MYSORE STATE ELECTRICITY BOARD FOR THE YEARS 1958-59 AND 1959-60.

Motion to consider.

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—Sir, I move :

"That the Budget Estimates of the Mysore State Electricity Board for the years 1958-59 and 1959-60 be taken into consideration."

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Motion moved :

"That the Budget Estimates of the Mysore State Electricity Board for the years 1958-59 and 1959-60 be taken into consideration."

†Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Sir, this is the second occasion on which I am feeling surprised that the Minister for Revenue has piloted these Budget Estimates without any preliminary remarks as he did in the case of the Gorwala Report. But the situation is altogether different. I wish my friend the Minister for Public Works were here but I know however that equally important people are here.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Unfortunately he had to take his sister to Bombay for treatment. Therefore he could not be present here.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I have got to make an observation that on the 29th April 1959 we are getting the Budget Estimates of the Electricity Board for both the years 1958-59 and 1959-60 before us and I think that in a matter like this, time factor is vital and important. In future at least Government will see, whatever the reason, that the matter is placed before the Legislative Assembly at the appropriate time. I am sure the Hon'ble Minister will give a reply to the observations I have made.

Before I enter into the actual discussion of the Budget Estimates, I should like to draw the attention of the House to the object, with which the Electricity Board was set up in the Mysore State.

This is the object with which the Electricity Board was brought into existence. What is the feeeling of the average citizen in Mysore after the coming into existence of the State Electricity Board and how the position has changed from the point of view of an average consumer of electricity, whether it is for domestic purposes or for agriculture and other purposes ? The question he asked is : how is this an improvement over the existing state of affairs and has the object been realised ? If not realised, what are the difficulties and bottlenecks ? Is the Board allowed to function in a manner in which it is expected to function according to the Act of 1958 ? These are some of the questions that a citizen will ask. I do not know if the functioning of the Electricity Board has an answer for these questions. Whether it is, I must say in regard to the board itself it has got to function as an autonomous corporate body as provided under section 12 of the Act.

One other matter. Government has taken the power to levy a tax on the consumption of electricity. I shall come to that a little later. I want to know why there was a delay of 14 months in setting up this Consultative Committee which was contemplated when the Board was brought into existence. Are there any definite reasons and if so, what are those reasons ? I had an occasion to refer to it in my Budget speech in February 1958 and I know it has since been constituted somewhere about the middle of December 1958 to be accurate, on 17th December 1958. Actually they met on 13th and 14th February 1959. I do not know if these Budget Estimates have been placed before the Consultative Committee of the Electricity Board and if so what their observations are. I do not know if it is not necessary for recording the observations of the Consultative Committee on the Budget Estimates before they are placed before this House. That is a point which I would

like to make mention in this connection. We are not sure what steps have been taken by the State Electricity Board in regard to the decentralisation of functions. There are standing complaints so far as the functioning of the Electricity Board which is the successor in office is concerned. The first complaint is that an average consumer feels that there is inordinate delay in the delivery of bills subsequent to the formation of the State Electricity Board; next is interruption of service which is a chronic disease more or less and I do not know if this surreptitious tapping of the main line has been stopped to the extent as stated. And another important complaint which is current in some of the highest circles is that there is enormous wastage and loss of power in the distribution system. The loss is going to be more than 20 per cent. In efficient electrical system the loss should not go beyond 15 per cent. I do not know if steps have been taken by the Electricity Board to minimise these losses or to arrest the tendency for these losses to occur.

I now come to the question of decentralisation of functions. Why I referred to these complaints was to ascertain whether as a result of decentralisation of functions which is on the anvil or which has been completed, nothing has been done to minimise these complaints. In October 1957, if I remember correctly, Government or the Electricity Board constituted a Committee under the Chairmanship of my esteemed friend Sri N. N. Iyengar whose talents as an electrician are known all over the country, in regard to the securing of uniform tariff throughout the State. I do not know when this report of that Tariff Committee was submitted and why the Government have not passed any orders, and what are the difficulties in the Government coming to a decision. This is one of the things which has given rise to a lot of complaints throughout the Mysore State, both in the erstwhile Mysore State and the integrated areas. This is a matter which Government should not delay because it affects not merely the revenues of the Board but it affects the interests of consumers of all categories of power. There is another matter which has come to our notice. In the re-organisation of the department steps have been taken by Government to take over the control of Government buildings in the matter of supply of electricity. In spite of that I am reminded of the incident that took place when the Chairman of the Legislative Council of this State gave a party to the Chairman of the Legislative Council of Madras. Within a space of twenty minutes the lights went out at least seven times. After the Governor arrived, it went out at least twice. I would like to ask if this is the alertness or vigilance displayed by the Board. It might be said that accidents do occur in the best of well-regulated systems. The Electricity Board claims to give us better service through a more efficient system and therefore they should not expose themselves to this blame from all quarters. In any case the incident that occurred day-beforeyesterday does not do credit to anybody. In this particular matter I cannot blame the Board also entirely because it is the Government that took upon itself the responsibility of arranging for the distribution and servicing of electricity to Government buildings, which till now happened to be with the Electricity Board. I do not know what special advantages accrued to Government by this change.

Coming to the work of the Board, during the period of eighteen months that it has been functioning, I have some figures to show that they have done quite a lot of good work in spite of the odds and many difficulties that confronted them. According to the latest report, I hear they have electrified 216 towns and villages, which, from all accounts, is a good record. But this should not lull us to a sense of complacency. With regard to rural electrification, ever since the electric supply services commenced in Mysore, from 1902, this subject has received rather a step-motherly treatment. I know of

(SRI J. B. MALLARADHYA)

the days when any particular village or town wanting the benefit of electricity had to give a prescribed minimum guarantee. That means that if the Department spent about Rs. 50,000 for servicing, the net return to the Department should be either five or six per cent. I think this is rather unusual and unique. I do not know of any other progressive country in the world where such guarantees are demanded. If a power line runs across a hundred miles, why should a person requiring energy for domestic, industrial or irrigational purposes be deprived of getting connections, if he is prepared to pay for the same. In Western contries they plan for twenty-five years ahead. I would like to impress upon the Government that the sooner they do away with this minimum guarantee, the better it would be. This is how rural electrification has suffered a serious setback. After the Board came into existence, if it is true that 220 villages received electricity, I consider that it is an achievement by itself and this indicates a much better performance than the previous regime. But this in itself is not likely to satisfy the citizens of the State. The complaint is all the greater from the integrating areas.

So far as supply of irrigation pumps is concerned, here is a fertile source of complaint against the Electricity Board or the department concerned. I would like to deal with the question of servicing of pumps at odd hours later, but in regard to works carried out by the State Electricity Board in regard to irrigation pumps, I feel that the progress is hardly sufficient to satisfy the people who are anxious to take pumps. In spite of the slogans for increased food production, Government do not make sufficient moneys available at the appropriate time and they do not arrange to remove certain bottlenecks. How then can the grow-more-food-campaign be a success? I am aware that ever since the Board has taken up this question of rural electrification and servicing of irrigation pumps, they have installed as many as 2,200 to 2,500 pump sets. But this gives an incorrect picture. What is the number of applications which are pending? For how long are they pending? This information should be supplied to the House. We have at present no information on which to base our conclusions. I would like the Hon'ble Minister to see that the Members are supplied with the correct type of information, along with an explanatory note as is done in the case of our regular budget.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I will give the figures. The target under the second five-year plan is to service about 7,000 I.P. sets. As against this, 4,650 sets have been serviced upto end of March 1959.

Sri J. B. MALLARADHYA.—That is not a correct figure. I do not think more than 2,300 or 2,500 sets have been serviced.

Sri Kadidal MANJAPPA.—These are the figures furnished by the Electricity Board.

Sri J. B. MALLARADHYA.—My information is that it does not exceed 2,500. I have gone on a tour in the integrating areas and I met two of the Superintending Engineers.....

Sri Kadidal MANJAPPA.—I have verified with the Board. The information I just gave is correct. 4,650 I. P. sets have been serviced within three years of the plan, as against a target of 7,000.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Will the Minister kindly give us the break-up figures for the integrating areas and old Mysore?

Sri Kadidal MANJAPPA.—I will try. I will give them tomorrow.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, I am aware that while discussing the budget estimates of the State Electricity Board, the discussion is limited to questions of policy. I understand laterly that the Department is waiting for requisitions in respect of irrigation pumps to come from the G.M.F. Department, *i.e.*, the Agricultural Department. It is insisted that applications would have to be submitted through the Agricultural Department. I want to know the appropriateness of

this particular procedure. Is it because the Government finds it difficult to recover the money outstanding from the consumers or what is the special advantage in adopting this policy? Why should the Department insist that applications should be made through the Agricultural Department and that the latter should make a requisition? If it is merely trying to recover the loans granted, that is one point.

4 P.M.

Sri Kadidal MANJAPPA.—That is the main reason.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is that the only consideration for this Grow More Food Campaign? At every stage we hear slogans. We say that the Government stimulate food production. Here is a source in which you lose actual touch with the people who are anxious to grow more food. You say, let them send their requisitions through the Agriculture Department. Do you mean to say that the Agriculture Department in the midst of their multifarious duties will care to look to these applications and pass them on to the Board? It is here that you lack imagination and forethought in working out the most fruitful scheme of food production. The Board has started an Investigation Sub-Division. It is the work of this Sub-Division to go round and collect these applications instead of allowing them to be sent through the channel of the Agriculture Department.

There is another curious order passed by Government recently in respect of servicing the lines of consumers. There is a condition in rule 307 that the Government or the Department can take over the service lines run by private individuals. Government have passed an order exempting certain people from the operation of this rule till the end of 1961. I want to know what were the special circumstances that prevailed upon Government to pass such an executive order contrary to the rule.

A major point in which there is a lot of discontent in the department is about the question of service personnel I want the Minister to bear with me when I say that this is a matter which does not brook delay in settlement. After the Electricity Board was brought into existence all the officers and officials functioning in the Department had either to opt to the service of the Board or express something categorically. It is nearly 18 months now and I want to know whether Government have received any applications from any service personnel signifying their intention to go to the service of the Board. How have they dealt with this matter and why have they not taken a final decision so far? Here is a case in which the system of diarchy seems to be functioning between the Government and the Board. I know the Government issued a notice some time back and I do not know how they have dealt with the replies received. I wish to bring to the notice of Government what the Madras State Electricity Board did. Within less than a month, they disposed of this question of service personnel. So far as the Board is concerned, what are the serious difficulties that you are now encountering? If there is no efficiency even of an ordinary nature in the functioning of the Electricity Board, it is due to their not having settled this question of service personnel satisfactorily. I want to know why Government is shelving this issue. What is it that is coming in their way? A categorical answer is due from the Minister. The Government will be strengthening their own hands if they give a categorical answer to this question. I know that a Government Order passsed as far back as 31st December 1957 said that the Electrical Engineers serving in the Electrical Department will have to be in a cadre under the State Electricity Board. The Government have taken more than 18 months to come to a decision on a desire expressed in their order in December 1957. They issued a notice to the officers. I understand that they have given varying answers. Some have agreed and some have agreed on certain conditions. But I want to ask, is this the way the Department should function? How can you expect the personnel to give their best under the

(SRI J. B. MALLARADHYA)

circumstances ? This is a very important matter and the Government should have settled this question, giving it top priority.

In regard to amenities to the people working under the Board, the budget makes a big provision of Rs. 25,000. You go from one end of the State to the other end and you hear complaints of a varying nature from the Fourth Grade and even lesser grade servants of the Board. In a department which spends more than Rs. 34 crores, you spend Rs. 25,000 for amenities to the service personnel. It looks rather ridiculous. They could as well not have provided any figure for amenities. We do not know what is the type of amenities they are going to be provided to them. The estimates lack explanation and at every stage one feels that either there is no explanation or the explanation is inadequate.

Coming to the question of recruitment, this is a matter in which there is a lot of discontent. According to the Board this would be strictly within the purview of the Board to say that the Public Service Commission has no right to interfere with the administration of the Board. The Act also is very clear on this point. I am quite certain that even the Government cannot interfere in this matter. I would like to know whether anything has been finally decided in this matter. I know that some time back the Board constituted what is called an Ad Hoc Committee and they have disposed of this question. My friend Sri Guru Dutt is there. He is a man who has done very well as an administrator and I am quite certain he will not do anything which is against the idea of social justice. I am aware that a few complaints came in regard to the appointment of Stenographers. They must have been made for very valid reasons, but I am not prepared to go into their merits here. I know that Sri Guru Dutt has got very high ideals of service, but even so this relationship between the Board, the Public Service Commission and the Government will have to be made clear. Unless you decide this question of service personnel, it is likely to interfere with the efficient working of the Board.

In regard to accounts, the Act contemplates complete commercialisation of the accounts of the Electricity Board. I would like to know whether either the Board or the Government have taken steps to secure commercialisation of the accounts as contemplated in the Act. A reference was made to Government to empower the Board itself to make the necessary amendments from time to time without reference to Government in order to obviate objections which are being received from the Deputy Director of Commercial Audit. I want to know why this particular reference is being delayed by Government. They set up a Board and they do not want it to function under the most optimum conditions and they are not giving it the necessary facilities. They have made a big provision of Rs. 10 lakhs as loan to a Board which is functioning with Rs. 35 crores capital. The Board gets loans worth Rs. 50 to 60 lakhs, but the Government have made a provision of only Rs. 10 lakhs as loan during the current year. I understand that the Board has made a reference to Government in this matter and that is pending with Government for a long time. And for a Board of this type to function adequately, references like this cannot be allowed to be pending in the Secretariat for whatever reason. I do not wish to say at what stage it is pending, but in any case it is a tendency which goes against the efficiency of the Ministry. But the fact remains that the commercialisation of the electricity account has not received much attention even at the hands of the Minister for Public Works. I can show this lapse in a dozen cases. I wish the Minister for Public Works and Electricity were here and I know..... (Sri C. M. Arumugham: His Deputy is here) I know he will convey in the proper manner the type of attack that I make.

Coming to the actual budget figures, the expenditure on capital account in respect of electrical schemes, the sum

of Rs. 30,78,88,501 up to end of 30th September 1957 is treated as a loan bearing interest at 4½ per cent. I do not know if Government have finalised the accounts and if this sum of Rs. 30 crores and odd represents the actual figures. My opinion is, all the assets covered by this capital expenditure are deemed to vest in the Electricity Board. They do not furnish the correct picture; they do not represent all the assets. In fact, the figure must be very much less for the simple reason that they are all taken on book value. All those capital items have been in use over quite a long time. You have valued it without any depreciation and I am sure that when the finalisation of accounts is completed, these capital assets will be very much reduced, and there is no justification for you to recover 4½ per cent on block capital of Rs. 30 crores and odd when actually the amount is expected to be very much less. The Electricity Board also has urged that the rate of interest should be reduced. I want to know at what stage this matter is pending. As you are aware, it is open to the Electricity Board to go into the open market for floating a loan of course with your guarantee and with your permission if the terms of the loan are more attractive. You remember that the Madras Board went into the open market for a loan of Rs. 100 lakhs and they realised it within less than 24 hours.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—May I know the percentage of interest?

Sri J. B. MALLARADHYA.—It must be less than 4½ per cent. I am quite certain.

Sri M. C. NARASIMHAN.— In the case of Madras, it is 5¼ per cent.

Sri J. B. MALLARADHYA.—There is a reason why I am saying. If you want the Electricity Board to give 4½ per cent, the ultimate burden is on the consumer of power and we should not forget it.

Sri KADIDAL MANJAPPA. You should not forget that we are paying interest to the Government of India.

Sri J. B. MALLARADHYA.—When these capital assets were evaluated or assessed, you got loans at a very much more reduced rate of interest. I know the present market conditions, but I am discussing the question about the capital assets which have been transferred to the Electricity Board. All these 30 crores and odd is treated as a loan and you want 4½ per cent to be paid on the entire loan. You must not forget that all these 30 crores of rupees were not borrowed at 4½ per cent. If only you calculate the several rates at which from time to time you borrowed loan, you will see that the Electricity Board has got reason to claim it. I am not pleading on behalf of the Electricity Board, but I am pleading on behalf of the consumer; whatever interest they pay to Government reflects on the rate at which electricity is sold to the consumer.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I am pleading on behalf of the general public. They will benefit if the rate of interest is favourable.

Sri J. B. MALLARADHYA.—This supply of power is a kind of service. No question of big, small, rich or poor and all that. In fact, you must look at it from the point of view of the average consumer, not the person who uses block power, the capitalist. There may be a man who uses a fraction of horse power and supposing the rate of interest is reduced; it goes indirectly to his benefit. Suppose half a dozen villages use electrical power. If the rate of interest is reduced, it goes to the benefit of the ryot. In regard to the amount of capital assets transferred from the integrated areas, I understand that no decision has been taken as yet, they are in correspondence with the various Governments. Bombay Hyderabad and Madras. You have got capital assets from those Governments transferred. You do not seem to have finalised accounts. The integration took place in November 1956. We are already 2½ years old. You are talking of uniformity in everything. You do not even take a decision regarding the transfer of assets. In regard to the capital investments of the Andhra Pradesh Government, you say it is a matter under correspondence. Similarly

(SRI J. B. MALLARADHYA)

even in respect of electricity assets, you do not seem to have come to an agreement, nor the accounts are closed. I want you to take into consideration this aspect and see that a decision is reached as early as possible.

I want to talk about depreciation. In regard to depreciation, I am told that the details of the assets under the several headings are not available at all. This is a sad commentary on whoever is responsible for the administration of the department in the previous years. I want to ask the Minister for Public Works and the Deputy Minister through you, why is it that was allowed to remain in this manner. There are various items of depreciation, various items of purchases made from time to time. It seems to be in a choatic condition and it is not possible to assess actually the extent or the quantum of depreciation to be allowed in respect of the various items. I think the sooner the Government or the department or the Electricity Board appoints a special staff and determines the actual amount of depreciation admissible on the several items of which depreciation is to be allowed, the better. In regard to depreciatian itself, some of my friends have told me that in the very first year or second year of the working of the Electricity Board it is expected to function with a deficit of Rs. 77,000 and 61,000. I said you need not be alarmed. If you reduce the depreciation, it can work at profit. This is all dabbling in figures. The man in the street says 'Here is the Electricity Board that is brought into existence. In the very first year they are showing Rs. 77 lakhs losses.' In regard to the percentage of depreciation allowed, Madras charges 2½—3 per cent and it is Bombay that charges 4 per cent. I want to know why in this particular case in the current year 4 per cent is shown as depreciation. Is there any general question of policy involved or what is the specific purpose for which they showed 4 per cent depreciation. In regard to the revenue side, the budget figures show that arrears of demand stood at Rs. 90·85 lakhs at the end of October 1957 and then about half of this amount is due from Government departments and local bodies. The observations that I made in respect of arrears of taxes, land revenue, sales tax and various other taxes in the general administration I think I will have to apply with equal force in respect of the Electricity Board. Why should the Government departments and the local bodies be allowed to be in default in respect of payment of arrears. Is the Government bankrupt? Why should Government departments make delay? That shows lack of sense of discipline in the functioning of the departments. You must not allow this kind of statement to be made and I do not think it is fair on the part of the Electricity Board to allow these departments to delay in the payment of arrears. They must adjust it properly and if local bodies do not adjust that money, electricity services will have to be cut off. The Electricity Board will have no option. You will have to bring pressure on the local bodies. The Electricity Board is an autonomous body. Since they are expected to maintain cordial relations between the Electricity Board and the Department, they will be showing concessions, but it does not do any good to consumers to allow this sum of Rs. 76 lakshs to be in arrears. There are only three Miles from which large sums of money are due. I know they went up in appeal and in the High Court the cases are decided. I read in the papers.

In respect of that, I want to know why arrears have been allowed to accumulate. Sir, in respect of some of the industrial concerns like the Chemicals and fertilisers, like the Hindustan Aircraft, like the Bhadravathi Iron and Steel Works, I want to know why they should get concessions which are not normally due to other block consumers of power. I understand, in this connection, in respect of Hindustan Aircraft, a sum of Rs. 4½ lakhs which was due is not adjusted fully and after great trouble, they were able to recover only Rs. 2½ lakhs. I should like to ask why Government does not interfere in cases of this kind. The other day, the Chief

Minister said that it was a question of prestige to allow Rs. 50 or Rs. 60 lakhs to be invested in Hindustan Aircraft even though no return is paid. That is a matter of opinion whether it is prestige or incapacity to utilise that amount for more remunerative enterprise. But in addition to our losing a fair bit of block investment of Rs. 75 lakhs to one crore of rupees, why should this concession be given to Hindustan Aircraft? Why did not the Government of Mysore interfere to see that recovery is made promptly? That is the observation I wish to make in this connection.

Sir, in regard to the items of expenditure envisaged in the State Electricity Board, I should like to have comparative figures to know how it compares with expenditure incurred by similar electricity Boards in other States whether in India or outside. There is a complaint that the Electricity Board were very generous in fixing the scales of expenditure, they are rather very aristocratic in outlook in the matter of expenditure, and they were rather wasteful in regard to allotting funds for expenditure. I do not know on what basis they have pitched the expenditure at such a high figure as Rs. 501 lakhs as against Rs. 497 lakhs of the previous year. For more than 25 years, the establishment charges under Electricity Department are very high. That is the complaint. I should like to know whether it is a fact.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—If my Hon'ble friend could yield, I would like to know whether it is higher than in other States.

Sri J. B. MALLARADHYA.—That is why I asked that while presenting the budget estimates, it is better that figures of expenditure of Madras and Kerala also are given. Unless these figures are available, what observation could we make on the functioning of the Electricity Board? In regard to the contribution to the Depreciation Reserve, there is a provision that if the Department likes, or if the State Electricity Board likes, they can make a reduced contribution. I would like to warn the Electricity Board that it is always better that in the matter of the making any contribution to th depreciation reserve, it is made with an eye not merely on economy but on a sense of security, but in trying to do it, they should not carry more to the Depreciation Reserve than what is normally allowed. We are completely in the dark as to the practice that obtains in various other parts of the country. They must take the public into confidence. Sir, after all, the Board has come into existence at a time when ideas about corporations and autonomous bodies are still in a state of flux. There is a lot of disbelief in the functioning and there is a fear that if the Corporation comes into existence, the interest of the people will suffer; they are not merely liable to the payment of income tax they have even to pay octroi. There should be propaganda on behalf of the Board and education is also necessary so far as the functions of the Electricity Board are concerned. But no provision is made for propaganda and publicity in regard to the functions of the Electricity Board. That is a very notable omission.

In regard to the capital expenditure, I consider that the amount allotted for irrigation pumps and for rural electrification is grossly inadequate, having regard to the stream of applications that have been made from both the integrating areas and erstwhile Mysore State. Speaking frankily, there is a feeling that the interests of the integrating areas have been neglected.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—Is it not dependent upon power supply position?

Sri J. B. MALLARADHYA.—I am fully aware of the position in regard to power supply. I think my friend Sri Venkaji Rao has listened to my speech on Sharavathi Project and I was the one who used the concept of power famine in Mysore State, and I said that every station is working with peak load and in fact in some cases we have stretched beyond and we are taking risks and therefore it is better that we regulate it. It is a matter of common knowledge that if we conserve 15 to 20 per cent of the power loss in distribution system by careful planning and

(SRI J. B. MALLARADHYA)

taking action, a larger number of people can be given the benefit of electricity. I consider that there is unreasonable waste of 20 per cent in the distribution of electricity. If you realise that and rectify it, a larger area can be benefited, a large number of pumps can be serviced and a large number of house connections can be given. Sir, in regard to ways and means of position, I want to know why the Government are rather step-motherly in regard to the Electricity Board? Why only a sum of Rs. 10 lakhs is shown as assistance in the shape of loan even though their demand is much higher. Sir, if you will see page 3 of the Financial figures of the Board, you find there that in the ways and means position withdrawals from existing stock are shown as Rs. 50,000. We do not know what exactly is the value of the stock. No where have they shown the actual value of the stock on particular date. They have shown from Depreciation Reserve Rs. 1,25,00,000; and then subsidy on expenditure incurred under power supply to irrigation purposes as Rs. 2,00,000. But you are giving only Rs. 9,00,000. Rule 57(4) will enable the Board to go into the open market for loan; it is not clear whether you will give a guarantee or whether you yourself will give all the amount that they require. I think it is better that instead of allowing the Board to go into the market, the Government gives it; the Board should be given the option to go into the market if they feel that the terms are more attractive and more profitable to them. It looks rather odd that when all the money required is there in the treasury, you want the Electricity Board people to go into the market. Sir, in regard to irrigation pumps, I should like to ask the Government to give information with regard to the applications pending and with regard to the amount which Government is going to give by way of subsidy. Sir, you must not forget that both rural electrification and supply of power to irrigation pumps are the two sources from which they cannot expect more than 2½ per cent return on the capital whereas their total expenditure will be of the order of nearly 15 per cent. They have calculated paying you 4½ per cent. The Government of Bombay do not care to take these two items at all for consideration. They do not supply power to irrigation pumps unless a net return of 11 per cent is guaranteed. It is only in Mysore State we have been accustomed to it; on the one side profit will be dwindled if they expand rural electrification programme and service irrigation pumps; on the other side, you do not give them necessary subsidy. Ultimately, who is it that suffers? It is the consumer; it is the agricultural production that suffers; once again it is the country that suffers. Here is a penny wise and pound foolish policy. That should not regulate Government conduct in future. I should like the Government to seriously consider the question of increasing the allotment under irrigation pumps and rural electrification. Sir, there is a standing grievance of the average raiyat in the rural areas that all your energies are devoted towards pampering urban areas. You should not allow that feeling to get about in the country. After integration, once again there is a feeling of integrated areas and you must not allow it to develop. It is in your interest to see that that feeling does not develop. There are really valid reasons for this feeling to develop. I am one of those who would suggest that you should give preference within reasonable limits to areas integrated recently with the old Mysore State.

4-30 P.M.

Well, Sir, with regard to employees' amenities, I have already said that Rs. 25,000 is flea-bite. You must make special arrangements to see that you relieve the difficulties under which the personnel of the Electricity Board are functioning, particularly, these linemen and temporary employees and people who are getting less than Rs. 100 I know Electricity Board is functioning on no loss no-profit basis. They should remember people like linemen who are

working under the Board. If they are neglected, you know what consequences will there be on the entire system and on the consumers. You must first take care of these people. When Mr. Forbes was the Chief Electrical Engineer, whenever a scheme was sanctioned, he first saw to the needs of the personnel being satisfied and wherever Electricity was given to an outside village, he saw to it that staff quarters were first built there. I should like to say that more useful expenditure could be thought of by providing amenities to the personnel. Sir, my friend Sri Venkaji Rao is not here. He spoke of acute power shortage, even after frequency conversion from 25 to 50 cycles and even after Mysore share of Tungabhadra Project has come to us. Of course, it is inevitable that we have got to continue like this till Sharavathi Project becomes an accomplished fact. Both this House and the Government are very keen on getting it and you also assured us that you have got the necessary foreign exchange. Let me venture to express the hope that we will soon get the benefit of it. I have already stated that the present peaks have reached the maximum and overshot the marks and we are taking risks and in fact, it has been possible to maintain supplies in what the Department calls diversity factor. If that diversity factor was not there, I am quite certain that we would have landed in trouble. Sir, As for the supply of power to irrigation pumps between 10-30 P.M. and 7 O'clock in the morning this is the standing complaint. But Sir, I am not unmindful of the fact that the whole system is functioning with peakloads during the day.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—We are helpless.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In fact, we may not criticise but the man in the village is unable to understand or appreciate the difficulties. What has the Government or the Board done to educate the villagers and make them understand the difficulty. Is there a single pamphlet? You have sent a circular. But have any of the Information Department or Publicity Vans been sent there for circularising this information? Is there any cinema slide or recognised mode of publicity or propaganda in regard to this matter. In any case, when a man pays whatever you ask, I suppose, it is your duty to supply him at the appropriate time in the appropriate quantity and without much difficulty. The sooner the trouble is ended the better. I was told, Sir, that it is quite possible by some ingenious arrangement if only the Officers of the Electricity Department will take it into their heads, to supply for about four hours in the day this power to irrigation pumps. I should like you to ask your officers about it.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—May we have the benefit of the ingenious method?

Sri J. B. MALLARADHYA.—I will let you know tomorrow. I believe it is even now possible. In spite of the difficult conditions in which they are functioning, I think it is possible to supply for four hours to service these pumps during the day. It is now for you to tell me tomorrow what is the way in which this could be done.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I am not an Engineer.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You can ask them. I have unoffocially discussed it. It is no secret and I do not think the Officers will come in for blame. I have unofficially discussed it with friends of mine. If the Board takes it into its head, in fact, it is possible. They are afraid of taking risks.

Then, Sir, coming to the question of private licencees, this is another matter of nationalisation of electrical service. Distribution of electricity is done by private licencees in integrated areas. It may be that the number of private licencees is 15 or 20. But there is some degree of public agitation. I was at Bijapur some time back. There was a big demonstration and I was told that was in connection with nationalisation of electricity services and to take it away from private licencees. I enquired about it at the Railway Station. I did not get sufficient information but I only came to know that it was due to the distribution of electricity services being

(SRI J. B. MALLARADHYA)

allowed to private licencees. The whole trouble is whether the Board is competent to take over the entire distribution system from these licencees and whether any legislative sanction is necessary. If it is necessary, why Government is sleeping over it? When the Government is bringing in uniform legislation throughout integrated areas and taking so much trouble, why is it they are slow in taking action? Is it because of the vested interests or are they afraid of incurring the displeasure of some of the people who are interested in it? These are ordinary matters which affect everybody. I personally feel that this is a matter where you should not any longer delay nationalisation of electricity services. The sooner you do this, the better it is. Sir, in fact, I am told that the existing law is defective. I am also told that the Board has addressed the Government regarding the desirability to bring in legislation for acquisition of private owned electric undertakings on the lines of what is obtaining in Madras and Kerala. Sir, if the two adjoining States in South have been able to pass legislation and take over the undertakings from private licencees. . . . . .

SRI M. C. NARASIMHAN.—In Madras, they have not taken over it.

SRI J. B. MALLARADHYA.—I am definite that both Madras and Kerala have taken them. My information is definite. But I am open to correction. After all, just as Government gives answers to questions from information available, the information available to me is that both Madras and Kerala have done so. Even granting only Kerala has done so, why not follow Kerala in an occasion where it is worthwhile? We are not people who believe in isms. We are people who believe in good things. The whole point is if a certain point is good, let us do it in spite of isms. If Kerala has done it, why not we do it if it is in the interests of the people?

I am coming to the most important aspect that is, the work of the Electricity Board. I told you that a committee was constituted under the Chairmanship of Sri N. N. Aiyengar, who has a great reputation of being the foremost electrician in the country, and they have submitted a report in the matter of levy of uniform tariff throughout the State. I want to know what decision Government have taken. If not, six months is sufficiently a long period for any Government to take a decision in such a vital matter which affects the interests of the Board, which affects the interests of the Government, which affects the interests of the consumer and all concerned. Their whole idea was to evolve a uniform rate structure for the entire state taking into account the present structure. This is very important and the sooner they take a decision the better.

Once again I have got to remind you regarding commercialisation of accounts and that is a very essential defect. In regard to subsidy I will have to refer for the simple reason that Government must realise that if they want to recover four and half per cent on the capital for loan given and another four per cent of depreciation—the department is charging as high a rate as six per cent on the working costs—I personally feel that there is scope for reducing the cost. In respect of the other scheme involving servicing of irrigation pumps and rural electrification, how do you expect them to work with no loss basis? It is impossible. On the one side there is public agitation so far as power is concerned. I have seen hundreds of people waiting at the doors of the Minister in regard to power supply. The Electricity Board do not want to make huge profits but they want make the revenue and expenditure balance. I want to impress on the attention of the Government the urgency for trying to give sufficient subsidy both for rural electrification and servicing of pumps.

Next I come to interruption of service. I understand that the department or the Board has recently brought out a scheme by which training is given to the people in the department to interfere with the hot line. I mean the High tension power line. Even if the power is on, I understand they can

undertake repair works. This interruption of service is a discredit to any administration. Supposing you celebrate your daughter's marriage and when hundreds of people are invited for food, if there is interruption of service continuously for two hours, what should be the position ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I will get some petromax lanterns.

Sri J. B. MALLARADHYA.—That shows you are prepared for any pandemonium. That is a reasonable way of doing things. Let alone a function like that. Suppose it happens in an industry like K.G.F.

Sri L. S. VENKAJI RAO (Basavangudi).—That system was adopted long ago. To change it is extremely costly.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What is the meaning of having interruption of service continuously ? You must minimise it to the lowest possible extent. Supposing an industrialist has invested on small scale industry and there is frequent interruption of service and his output is reduced and on account of this interruption he incurs loss ; is the Government going to reimburse him to the extent of this loss? Is it not the elementary duty of Government to ensure continuity of service ? I consider that frequent interruption to service is due to defective planning. You must see that the Board does everything in its power to see that amenities are provided to the consumers for the simple reason that they are taking a lot of money. You must not forget the fact that the cost of power per unit now has enormously increased, by levy of electricity tax. It is a burden on the comsumer. N. N. Iyengar committee has recommended that it should be abolished for the simple reason that it is raised from 5.18 to 5.82 which has been a disproportionate levy. Electricity is no longer a luxury in the sense people want it not only for domestic consumption but also for industrial purposes. There is no distinction between the rich and poor. It is only right that the committee has recommended that this tax must be removed. So far as the direct tax on electricity is concerned, I understand that the Board is not even allowed the cost of collection and you do not give the benefit of that tax to the consumer and you do not allow the Board to benefit by it. Government should not assume the attitude of grabbing anything coming from whatever source.

Next is about meter hire. What is the justification of levying this meter hire ? You have taken the interest on investment of capital into consideration and purchased all these meters and that has been included in the normal cost, and realised long ago. Still you continue to levy this meter hire. I think it is an unconscionable levy. The sooner you eliminate it from the bills the better.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—All of us are paying.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Therefore I am sure you will support my proposition that there should be no more levy of meter hire. That is very necessary.

In regard to diesel system, I understand that there are a few installations in the integrated areas. The Committee has also recommended uniform levy of tariff both for diesel service system and the Hydel system. The point is whether under the diesel system, there is no possibility of reducing the actual cost of sale. There is a complaint in the integrated areas that the cost of power is very high and there are opportunities for reducing it. I understand that the Board has not taken any steps in the direction of reducing the cost of power supply. I know that there are a few mills and industrial establishments who can take power even at a higher rate. Merely because there are a few people willing, the demand should not be pitched high. It is very necessary that a uniform system is made applicable both to Hydel projects and a system of diesel power supply. Otherwise, this variation in rates is likely to affect the revenues of the Board. The sooner a uniform system is introduced the bettter.

The N. N. Iyengar's Committee has made a very valuable report and I have

(SRI J. B. MALLARADHYA)

nothing more to add to the recommendations already made by that Committee.

In regard to supply of power to irrigation pump sets I should like Government to increase the amount of loan made available to people for obtaining the sets, because with the increase in the cost of material, specially electrical goods, it is difficult to stick to the present limit. I do not think the Government should place any restriction in regard to the amount of loan, where the loan is intended for securing electric pumps or irrigation pumps. This is a very important matter and I do not know if the Board has a plan or a target fixed for increasing agricultural production through irrigation pumps. It is not as though they dole out some of these pump sets. They should have a plan as to what they are going to do in regard to stimulating agricultural production. Otherwise they will have the satisfaction of saying that whereas last year they serviced so many pumps, this year the figure has increased, say to 4 thousand. I still think that the figure given out by the Revenue Minister is incorrect. My information is that it does not exceed 2,500. What I am submitting is that the Board should not rest content with such comparisons. They must have a set plan and that plan must be approved by the Government. Government must agree to that kind of investment and they should not hesitate to give the Board more loans.

Sir, the Board has been brought into existence with the best of intentions. The object was not to make profit, but to work without loss. Government should not treat it as an alien body. They should see that it is not a mere wing or one of the departments of Government. Government should do everything possible to inculcate into the Board a feeling that they are autonomous and independent and that they are entitled to as much respect as given to anybody else. The Board should be allowed to function within the four corners of the Electricity Act. So far as the Government is concerned, the interest of the consumer should be kept in view and particularly in regard to these two aspects, rural elecrification and installation pumps of irrigations Government should be very liberal. If they want the concurrence of the Legislative Assembly and if they want greater funds to be devoted for that purpose, I do not think they will find a single Hon'ble Member who will say anything against it. My own feeling is that the Goverment have not helped the Board to function at an optimum level. I am sure Government would do all that lies in their power to allow the Board to build up a reputation for efficient service, for maximum production and for meeting the demands of the entire State, particularly the rural population and the smaller industrialists.

With regard to recruitment and personnel, a quick decision will have to be taken about Electricity cadre. The officers in the Board should be treated as lent officers. No special staff has been recruited. So far the staff of the Electricity Department have been taken into the Board, Government should constitute a cadre for the entire Board. Today the officers do not think they are the servants of the Board nor its Chairman nor the Chief Engineer. As a result of this, efficiency is impaired and the service expected of the Board is jeopardised. I want the Government to take a quick decision, within the 15th of May, if possible. If anybody is unwilling to agree to the conditions, it is a different matter. There is no dearth of qualified persons. Government should not allow this kind of dictation by any particular officer.

Finally, I submit that we should nurture this autonomous body in such a manner that it would bring credit to this State and meet adequately the needs of the consumers.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್ (ಕೋಲಾರ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಫೀಲ್ಡ್ಸ್).-ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನ 1959-60ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಈಗ ಅಷ್ಟೇನೂ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ

ಶ್ರೀ ಮುರ್ಲಾಹಾಧ್ಯರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಸಭೆಯಲ್ಲೂಕೂಡ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲೇ ನಾನು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ದ್ದನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಏನೋ ಇಂದು ಒಂದು ಜೊಸೈಟಿಯ ವಿಚಾರ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಆಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಂಗವೂ ಸಹ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಈ ದಿವನ ಒಂದು ಅಟಾನಮಸ್ ಆದಂಥ ವಾಣಿಜ್ಯನಂಸ್ಥೆ. ಇಂಥಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗಿಡತಕ್ಕಂಥಾ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾನೆಲ್ಲೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನ ವಿಚಾರ ಈ ಹಿಂದೆ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ 1957ರಲ್ಲೇ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಇದರಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೊ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲಾಯಿತೆಂಬ ಅಂಶ ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್, ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ ಈ ರಾಜ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಆಡಳಿತದಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಲೇ ಎರಡಾವರ್ತಿ ಚರ್ಚೆಗಳಾಗಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಿದ್ದ ತಪ್ಪು ಬೋರ್ಡಿನಮೇಲಲ್ಲ; ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲಿರತಕ್ಕ ತಪ್ಪು. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಮುಂದಿಡಲು ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು. ಅದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಚಲಾಯಿಸದಿದ್ದುದು ಅವರ ತಪ್ಪು. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದೆಕ್ಕೇನೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

5 P.M.

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—If the Hon'ble Member will yield, I may bring to his notice that the Budget for 1958-59 was placed before this House, but was not discussed.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾದರೂ ಇಷ್ಟೇನೆ. ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಸಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ? ಬೋರ್ಡನ್ನು ಟೀಕೆಮಾತಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೋರ್ಡು ವರದಿ ಕೊಟ್ಟನಂತರ ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ತಪ್ಪು. ಬೋರ್ಡು ರಚನೆಯಾದನಂತರ ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಯಾಶುಯಾಲಟಿ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೋರ್ಡು ರಚನೆಯಾದ್ದು ಅವರು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ. ಬೋರ್ಡು ರಚನೆಯಾದ ಮಾರನೆಯ ದಿವಸವೇ ಅವರ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ ಹೋಯಿತು. He was electrified. The first casualty was Sri Veeranna Gowdh.

Sri S. D. KOTHAVALE (Chikodi).—Are you talking of astrological effects?

Sri M. C. NARASIMHAN.—He received an electrical shock after the constitution of the State Electricity Board. Possibly he was against it. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಶರಾವತಿ ಹೈಡ್ರೊ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್, ಭದ್ರಾ ಹೈಡ್ರೋ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್, ತುಂಗಭದ್ರಾ ಹೈಡ್ರೋ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್, ತುಂಗಭದ್ರಾ ಮತ್ತಿತರ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಗಳನ್ನು ಇದರ ಪರ್ವೂನಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಇಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು 1958-59ನೆ ಸಾಲಿನ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ವಥಾ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಆಕ್ಟಿನ 18ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ

> General duty of promoting, co-ordinating the development, generation, supply and distribution...
> .....

ಈ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡು ರಚನೆಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಉದ್ದೇಶ ಕೇವಲ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬೂಷನ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬೂಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಜನರೇಷನ್‌ಗೆ (ಉತ್ಪಾದನೆ) ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹಾಗಿರುವವಾಗ ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್, ಭದ್ರಾ ಹೈಡ್ರೊ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್, ತುಂಗಭದ್ರಾ ಹೈಡ್ರೊ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ, ಕೋ-ಆರ್ಡಿನೇಶನ್ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೋ-ಆರ್ಡಿನೇಟೆಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಿದ್ದರೆ, ಅವೇ ರೇಬಲ್ ಪವರನ್ನು ಪ್ಲಾನುಗಳಿಗೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ರಚನೆಯಾಗಿರುವಂಥ ಬೋರ್ಡ್ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು, ಪ್ಲಾನನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಪೂರ್ಣ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿದೆ, ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ ಎಲ್ಲಿ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಕೋ-ಆರ್ಡಿನೇಶನ್ ಆಗಲಿ, ಜನರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಾಗಲಿ, ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬೋರ್ಡು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮದ್ರಾಸು ಮತ್ತು ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಇವೆರಡು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಮಿಶನ್, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬೂಶನ್, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಬೋರ್ಡಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ಸ್ವಾಮಿ. ರೆಕ್ಕಪತ್ರದ ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ರೆಕ್ಕ ಪತ್ರದ ನಮೂನೆಗೂ, ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಷಾದ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮದ್ರಾಸ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಸಪ್ಲೈ ಆಕ್ಟ್, 1958, ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋಲಿಕೆ ಇದೆ; ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ವೆಂಕಾಜಿರಾವ್.—ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜನರೇಶನ್ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಶಿಂಶಾದಲ್ಲಿ ಜನರೇಶನ್ ಇದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಗಾಂಧಿ ಹೈಡ್ರೋ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್)

ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು? ಉದಾಹರಣೆಗೆ Rural electrification scheme financed from the Government of India loans, Rural electrification scheme pending the Planning Commission's approval, Scheme for expansion of power facilities for increasing employment opportunities, Scheme for expansion of power facilities for increasing employment opportunities proposed to be taken up. Expenditure on power schemes included in the Second Five-Year Plan. ಈ ರೂಲನ್ನು ಮೈಸೂರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಸಪ್ಲೈ ರೂಲ್ಸ್ 56 ಮತ್ತು 57ರ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ. ಇದನ್ನು ಮೈಸೂರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಅಕೌಂಟ್ ಕೋಡ್ ಪ್ರಕಾರ ರಚನೆಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಆಕ್ಷೇಪಣೀಯ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡು ಸ್ವತಂತ್ರ ವಾಗಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಅಟಾನಮಿ ಇಲ್ಲ. ಲೈಸೆನ್ಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷ್ ತರಹ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ? ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಬೋರ್ಡು ಮಾಡಿದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಹೊಟಕುಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಸಪ್ಲೈ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ.. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಅಕೌಂಟ್ ಕೋಡನ್ನು ಈ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತೀರಾ? ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಾಗಿದ್ದಾಗ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತೋ, ಅದೇತರಹ ಮುಂದೆಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೋರ್ಡನ್ನು ಮಾಡಿದ ಉದ್ದೇಶ, ಇದನ್ನು ಕಮರ್ಶಿಯಲೈಸ್ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು; ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು; ಆದರೆ ನೀವು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಲಾಭ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಲಾಭ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಸಪ್ಲೈ ಆಕ್ಟ್ ಇವತ್ತು ರಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I think there is a little misunderstanding of the whole position. Rule 56 of the Mysore State Electricity Rules, 1957, which continues the existing powers of Officers, directs that proposals which were hitherto being submitted for sanction by the Government Electrical Engineer shall henceforth be submitted to the Board in all matters coming within the Board's jurisdiction. It is not the Board that has to frame the rules. The Board has made a reference to Government, but the Government has not passed final orders.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ನನ್ನ ಪಾಯಿಂ ಟಾದರೂ ಇಷ್ಟೇ. ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ, ಅಕೌಂಟು ಕೋಡು ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಬೋರ್ಡಿನವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಬೋರ್ಡು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅದರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಅಕೌಂಟ್ಸನ್ನು ಕಮರ್ಶಿಯಲೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ, ಈರೀತಿ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಸ್ಟೇಟ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕಳೆದ ಎರಡು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೂ, ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಲಾಭವಿರಲಿಲ್ಲ; ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆವಾಗ ಅಕೌಂಟ್ಸನ್ನು ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಮೈಸೂರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಅಕೌಂಟ್ ಕೋಡ್ ಪ್ರಕಾರ ಇಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಇತರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಎಂದರೆ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಏರ್‌ಕ್ರಾಫ್ಟ್, ಮುಂತಾದುವು, ಯಾವತರಹ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಶೀಟ್ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕಂಪೆನಿ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಇಡುತ್ತವೆಯೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಲು ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು ಅಡ್ಡಿ? ಇದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಅಕೌಂಟು ಕೋಡಿನಂತೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾವ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆಮಾಡುವಾಗಲೇ ಆಡಿಟ್ ಅಬ್‌ಜಕ್ಷನ್ನು ಆಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಹಾಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳು ನಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯ ದಿನದಲ್ಲೇ ಎಂದರೆ 29ನೇ ತಾರೀಖೇ ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಆಗ ಆಡಿಟ್ಟು ಅಬ್‌ಜಕ್ಷನ್ನು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಂಬಳವನ್ನು ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೇ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲೇ ನಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಾದರೆ ಆಗ ಆಡಿಟ್ಟಿನ ಅಬ್‌ಜಕ್ಷನ್ನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಡಿಟ್ಟು ಅಬ್‌ಜಕ್ಷನ್ನು ಇತ್ತು. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

†ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ತಾವು ಆಡಿಟ್ಟು ಅಬ್‌ಜಕ್ಷನ್ನೇ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಿಟ್ಟು ಅಬ್‌ಜಕ್ಷನ್ನು ಆಗದೇ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೇವಲ ಚೆಕ್ಕಿಕಲ್ಲು ಅಬ್‌ಜಕ್ಷನ್ನುಗಳಿಗೆ ಆಡಿಟ್ಟು ಅಬ್‌ಜಕ್ಷನ್ನು ಆಗುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಆಡಿಟರ್ ಜನರಲ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಜನರಲ್‌ರವರು ಅಕೌಂಟನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ? ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುವಾಗ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ! ನಿಮ್ಮವರೇ ಆರು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಚೀಫ್ ಇಂಜನೀಯರವರು ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನಿನ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದವರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದವರು

ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರೇ ನೂರರಿಂದ ನೂರೈವತ್ತು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರೆಲ್ಲ ಇರುವಾಗ ಹೀಗೇಕೆ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ನು 62ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ನು 62ರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ:

> "Save where in the opinion of the Board, circumstances of extreme urgency have arisen, on sum exceeding Rs. 25,000 on account of recurring expenditure shall be expended by the Board in any year of account unless such sum has been included in the statement under sub-section (1) or (5) of Section 61."

ಎಂದರೆ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಖರ್ಚನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಾಗಲೇ ಅಥವಾ ರೆಕರಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ, ಎಂದು ಈ ಎರಡು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಬೋರ್ಡಿನ ಅಪ್ರೂವಲ್ಲನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಅನಂತರ ಅದು ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಂದಾಜನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 62ರ ಪ್ರಕಾರ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪುಟ 4 ರಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರೀ-ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ನಿಗಾಗಿ 2·55 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟುಗಳನ್ನಿಟ್ಟ ವೋಟ್ ಆಫ್ ದಿ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಚರನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಲೆಜಿಸ್ಲೇಚರ್ ಸೆಷನ್ನು ಆಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಈ ರೀ-ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ನನ್ನು ಲೆಜಿಸ್ಲೇಚರಿನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರ್ಲಿನ ರೀ-ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ನು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವರ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ 2·55 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರನ್ನು ಇನ್‌ಕರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟುಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡದಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸಪ್ಲೈ ಆಕ್ಟು ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ:

> "Save where in the opinion of the Board, circumstances of Extreme urgency have arisen, no sum exceeding Rs. 25,000 on account of recurring expenditure or exceeding Rs. 1 lakh on account of non-recurring expenditure *shall* be expended by the Board."

"shall" ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಬೋರ್ಡಿನವರು 2·50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಲ್ಲುಗಳ ರೀ-ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ನಿಗೋಸ್ಕರ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಬೊರೇಟರಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ಅಷ್ಟೊಂದು extreme urgency ಏನು ಆಗಿತ್ತು? ಇದನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಏನಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ರೀ-ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಟು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, it is extraordinary. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಮದರಾಸಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ: ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಹಿಂದೆ ಏನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟೀವ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಹೇಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ, ಈ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಕೆಲವು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಜನರಲ್ಲಾಗಿ Co-ordination, Development and Generation of Electricity ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಹಳ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದುದು ಎಂದು ಹಲವುಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡೋಣ. Total number of villages electrified in Madras is 7468. ನವೆಂಬರ್ 1958ರವರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಬ್ಬಾರೆ. Number of Irrigation Pumps upto November 1958 ನೋಡಿದರೆ ನುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲರೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ,

Total number of villages electrified 1956–57.	1305
Irrigation Pumps 1956–57	4650

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Are you referring to the old Mysore area or the entire Mysore State?

Sri M. C. NARASIMHAN.— I have taken from 1956-57 Administration report published by the Chief Secretary of Mysore. He might have committed an error. I don't know.

Number of irrigation pumps— total up to end of 1956-57—9327

ಆ ನಂತರ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಆಗಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ದೂರ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು

(SRI M. C. NARASIMHAN)

ನನಗೆ ಭಾನವಾಗಿದೆ. ಇರಿಗೇಷ್ಷ ಪಂಪ್‌ಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ 74 ಸಾವಿರ ಇರಿಗೇಷ್ಷ ಪಂಪುಗಳಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಮದರಾಸಿನ ಏಳನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಇದ್ದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದು ದಕ್ಕೂ ಇಪ್ಪೊತ್ತಿಗೂ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೊದೂರ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ದೀಪ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ದೀಪಗಳನ್ನು.....

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—They are prepared to give us nearly 5,000 K.W. of electricity.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಮದರಾಸಿನಿಂದ ಪವರ್ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇರಿಗೇಷ್ಷ ಪಂಪ್‌ಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ಅಶ್ವಶಕ್ತಿಗೆ 1400ರಿಂದ 1500 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೆ ಮಿನಿಮಂರಿಟರ್ನ್ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಇರಿಗೇಷ್ಷ ಪಂಪ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡ ಕೂಡವೆಂದು ಬೋರ್ಡಿನವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇರಿಗೇಷ್ಷ ಪಂಪ್‌ಗಳ ಪ್ರೊಗ್ರೆಸ್ ಕೂಡ ಮೊಚಕುಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ agricultural sector ಉಳಿಯುವಾರದು, ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದ ಪ್ರಗತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುವ ಚಿಹ್ನೆಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಿಂದೆಯೂ ನಹ ಹೇಳಿದೆ ೇವೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮದರಾಸಿಗಿಂತ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಲುಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹನ್ನೊಂದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಪಾಸಿಟಿ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ ಹನ್ನೊಂದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಆದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇತರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಹಾಯಧನವನು, ಒದಗಿಸಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ 1956-61ರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ 27.28 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಣಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ 1956-57, 1957-58, 1958-59, ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೆ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕೇವಲ ಹತ್ತುಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಎಂದರೆ ಅರ್ಧಭಾಗ ಕೂಡ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಗುರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಆಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತೇವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೊ ಎನ್ನುವುದೇ ಸಂಶಯವಾಗಿದೆ. ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮೂವತ್ತೈದು ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಹದಿನೆಂಟು ಪರ್ಸೆಂಟುನಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿದರೂ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ? ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಬೋರ್ಡಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು. ಬೋರ್ಡ್‌ಹುಟ್ಟಿ 18 ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಈ ಸಣ್ಣ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಲನೆಮಾಡಿ ಟೀಕೆ ವ ಡುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪುರುವಾದದ್ದು. ಅದು ಇನ್ನೂ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ, ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಬೋರ್ಡಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಆಗಿದೆಯೋ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ಬೋರ್ಡ್ ಅಟಾನಮಸ್ ಬಾಡಿ. To put it in English, it possesses neither the virtues of the Government nor the virtues of an autonomous body but the vices are there. ಎಂದರೆ ಈ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೇರವಾದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಅಟಾನಮಸ್ ಬಾಡಿ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅದರ ಗುಣಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇವೆರಡರ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳೂ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಅಟಾನಮಸ್ ಬಾಡಿ ಇವೆರಡರ ಕೆಲವು ಕೆಟ್ಟಗುಣಗಳು ಅವಗುಣಗಳು ಇವೆಯೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯವಿದೆ. ಕೆಟ್ಟಗುಣಗಳೆಂದರೆ bureaucracy, red tapism and delay, ಇವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಂಥ ಜಾಡ್ಯಗಳು. ಅಟಾನಮಸ್ ಬಾಡಿ ಎಂದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಿಡಿತ, ಅಕೌಂಟಿಂಗ್ ರೆಗ್ಯುಲೇಷ್ಷ, ಇವು ಇವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ನನಗಿದೆ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಾರೆ, ಆದರೆ ಆ ಸಂಶಯವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬೋರ್ಡಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ. ಇಂಥವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. Constitution of the Board. ಮೂರನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಏಳು ಜನ ಸದಸ್ಯರಿರಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಏಳು ಜನರನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ತರಹ ಇದೆ. ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಮದರಾಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಖಾನಗಿಯವರನ್ನು ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಅನುನರಿಸಿರುವ ಪದ್ಧತಿ ಒಳ್ಳೆಯದೇ, ಬೇರೆಯವರು ಅನುನರಿಸಿರುವ ಪದ್ಧತಿ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಎಂದು ನಾನು ನ್ಪಷ್ಟವಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ ಕ್ರಮವಿದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಖಾನಗಿಯವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ

ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ 18 ತಿಂಗಳಾದುವ. ಬೋರ್ಡಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ, ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ, ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವದಿಂದ, ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ, ಬೋರ್ಡ್ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೇ, ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಈ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಇಂಗಿತವನ್ನು ತೋರಿದ್ದರೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಹಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಲು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಕಂಡುಬರುವ ಒಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಮೂರನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದಾಗ accounting purposes ಗೆ, public utility undertakingsನಲ್ಲಿ ಅಕೌಂಟೆನ್ಸಿ ಅನುಭವವುಳ್ಳವರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

5-30 P.M.

ಪಬ್ಲಿಕ್ ಯೂಟಿಲಿಟಿ ಅಂಡರ್‌ಟೇಕಿಂಗ್ ಇಪ್ಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಅಕೌಂಟೆನ್ಸಿ ಅನುಭವ ಇದ್ದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ನನಗೆ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡು ಮೀಟಿಂಗ್ ಅಟೆಂಡ್‌ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೇ? ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಹಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಜಾನಮನ್ ಬಾಡಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ! ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅಕೌಂಟೆನ್ಸಿ ಅನುಭವ ಇರುವಂಥವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಪೂರ್ಣ ಹತೋಟಿ ಇರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದು ನನಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೇನೆ. ಬೋರ್ಡು ರಚನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವ ಲ್ಲಾತಾಳ್ಯರೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದರು. ಬೋರ್ಡಿನ ನೌಕರರು, ನಿಜವಾಗಿ ಬೋರ್ಡಿನ ನೌಕರರೇ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತು ನೌಕರರಿಗೆ ಬೋರ್ನ್ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನೌಕರರು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು. 1957ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಕನ್‌ಸಮ್‌ಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಿದೆ. ಅವರ ಸಂಬಳ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಎರಡು ವರ್ಷ ಆದರೂ ಈವರೆಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಅವರ ಸರ್ವಿಸನ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ? ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ, ಇಂಥಿಂಥಾ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಸಂಬಳ ಏನು ದೊರಕುತ್ತದೋ ಅದು ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಹೊಟಕುಮಾಡದೆ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಒಂದು ನಿಯಮ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ನೌಕರರನ್ನೂ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಇಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ದೀಪ ಇಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನೌಕರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡಾ 10ರಷ್ಟು ಜನ ಕೂಡ ಇಪ್ಪೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬೋರ್ಡಿನ ನೌಕರರಾಗಿ ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹೋಗ್‌ತ್ತೇವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ನೆಗ್ಲಿಜಬಲ್ ನಂಬರ್ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮಾತ್ರ ತಾವು ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡನೆಯದು ನೌಕರರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ರೂಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಡಿಸಿಪ್ಲಿನ್ ಏನು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ ನಂತರ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಗೊಂದಲವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಕಾರಣ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಕಾರಣರಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬೋರ್ಡ್ ನೌಕರರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೂ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲ. ಬಾಕಿ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲಗಳಿವೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಬೋರ್ಡಿನ ನೌಕರರಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೂ ಬೋರ್ಡಿನ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಬೋರ್ಡು ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರರು ಮೇಲೆ ಇರುವ ಬೋರ್ಡಿನ ಚೇರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕಾರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಸ್‌ಪೆಂಡೆಡ್ ಅಸಿಮೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡಿನ ನೌಕರರು ಇರುವಾಗ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಅವರಿಂದ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಅವರೂಕೂಡ ಬೋರ್ಡಿನ ನೌಕರರ ಅಹವಾಲುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಶಕ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಬೋರ್ಡಿನ ನೌಕರರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನಾದರಣೆ ಅಸಡ್ಡೆ ಮತ್ತು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಾಳಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಲಂಬಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಧಭಾಗ ಜನ ವರ್ಕ್ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾವಿರ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಜನ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಿಪೇರಿ ಆಗಲೇ ನಕಾಲಕ್ಕೆ ಏದೃಚ್ಛೆಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಆಗಲೇ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನೌಕರರ ಬಗ್ಗೆ ಈವರೆಗೆ ಹಲವಾರು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್)

ಬಾರಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳು ಏನು ಟೆಂಪರರಿಯೇ, ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಸ್ಕೇರ್ಲ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬೋರ್ಡ್ ಆಗಲೀ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಲೀ ಬರಲಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ನೌಕರರು ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವ ನೌಕರರಿಗೂ ಕೂಡ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಕೂಲಿ ಹತ್ತು ಆಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರತಕ್ಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಸೋಪ್‌ಕ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಕೆಯ ಕೂಲಿಗಾರರ ಕೂಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮಿನಿಮಮ್ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೆ ಎರಕ್ಕೈಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನ 3-4 ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಆಣೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದನ್ನು ವೆಲ್‌ಫೇರ್‌ಸ್ಟೇಟ್ ಎಂದು ಹೇಳೋಣವೇ? ಮಿನಿಮಮ್ ವೇಜಸ್ ಕೊಡುವುದು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಪಾಲಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪಾಲಸಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬೋರ್ಡ್ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್1958ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೋರ್ಡಿನ ಹೊಸ ಸ್ಕೇಲನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಅವರ ಸ್ಕೇಲನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಬಿಲ್ಲವೇ? ಅದನ್ನು ಬೋರ್ಡು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಧೈರ್ಯ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸರ ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಶೋಚ ನೀಯ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಕೇರಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಡೆಲಗೇಟ್‌ಡ್ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ನೌಕರರ ಸ್ಕೇಲ್ಸ್ ಏನಿದೆ ಅದರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಅಟಾನಮಸ್ ಬಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಈಗ ನುಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಾಚ್ಯುಟಿ ಇಲ್ಲ. 14-15 ವರ್ಷಗಳು ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಿದರೂ ಯಾವ ತರಹ ಭದ್ರವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ವಿಷಯ ಎರಕ್ಕೈಸಿಟಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 18-19 ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾದ ಮುಷ್ಕರ ನಡೆಯಿತು. ಮುಷ್ಕರ ನಡೆದು ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಅನನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ನೌಕರರು ಏನು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಆಗ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅನಡ್ಡೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ! Three-man Committee ಏನುಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್‌ಅನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹಳ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮೋಷನ್ ವಿಷಯ. ಎಗ್ಸಿಕ್ಯೂಟೀವ್ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಸಾಧಾರಣ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡುವು ದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಂತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಡೈರೆಕ್ಟರೆ ಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೇಕು, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೋ ಷನ್ ಕೊಡ ವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅವಕಾಶ ಇರಬೇಕು. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಡೈರೆಕ್ಟ್ ರೆಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್. ಇದ್ದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಮೋಷನ್ ಮೂಲಕ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿ ದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಈವರೆಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೌಕರರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತೃಪ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾ ರಾಧ್ಯರು ಒಂದು ವಿಷಯ ಎತ್ತಿದರು. ನೆರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಕೇಲಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ಕೇಲಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ ಇಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಲಾಗು ತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, ನಾನು ಅಧಿಕಾರ ಪೂರ್ವಕ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಮದ್ರಾಸಿನ ಸ್ಕೇಲ್ಸಿಗೂ, ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ಕೇಲ್ಸಿಗೂ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಮದ್ರಾಸಿನ ಸ್ಕೇಲು ಹೆಚ್ಚು ಇದೆ. ಅಸಿ ಸ್ಟೆಂಟ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ಸ್, ಡಿವಿಜನರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಇಲ್ಲೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸರಿ. ಇವೊತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿಷಯ ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ. ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಕನ್‌ಸಿಲಿಯೇಷನ್ ಬೋರ್ಡ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಅವರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ನಲು ವಾಗಿ 45ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗ ವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯನೌಕರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿ ಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಗೂ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾ ಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ಇರಾಜಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಷ್ಟು ಪಗಾರವಿದೆ. ಈ ದ್ಯೋಗವು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಮಾಡದೇ ಇರುವ ಕಾರಣ ಇವತ್ತು ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಯಾವ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಗೆ ಇವತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹುದ್ದೆಗಳು ಅವಶ್ಯಕ. ಆ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ನೋಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಇರಾಜಯನ್ನು ರೀ ಆರ್ಗನೈಜ್‌ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 255 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ತಗಲು ತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೊಸ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಏನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಸಂಶಯ ಬರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ಅನು ಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಆಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರಿಧಿಯು ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯ ದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಅಸೆಟ್ ಸುಮಾರು 30 ಕೋಟಿ 78ಲಕ್ಷ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನ ದಲ್ಲದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂದಾಜನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡಲಾಯಿತು, ಅವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಅಂದಾಜುಮಾಡಿ ಅಸೆಟ್ಸನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸಪ್ಲೈಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು

ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸಪ್ಲೈ ಆಕ್ಟ್‌ಪ್ರಕಾರ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಷ್ಟೇ ಅಷ್ಟೇ ಎಂದೂ ಸಹ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಅಥವಾ ಅದು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಇಲಾಖೆ ಹೀಗೆ ಒಂದು ಅಡಕಿಡುವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಸೆಟ್ಸ್‌ಇಷ್ಟೆ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸಮಂಜಸವಾದುದಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಯಾವುದೇ ಆಗಲೀ ಈತರಹದಲ್ಲಿ ಅಸೆಟ್ಸ್‌ನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವಾಗ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಆಸೆಟ್ಸ್ 30—78 ಕೋಟಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅಸೆಟ್ಸನ್ನು ವ್ಯಾಲ್ಯು ಮಾಡಿದ್ದಿರಾ? ಎಷ್ಟು ಅಸೆಟ್ಸ್ ರಿಟರ್ನಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಅಸೆಟ್ಸ್ ಹೋಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನೇನಾದರೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? 1891 ರಿಂದ ಈ ವರೆಗೆ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಎಷ್ಟಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಇದರೊಡನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಸೆಟ್ಸನ್ನು ಕರೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾನ ಎನ್ನುವಿಸುವ ನಿಯಮವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಲಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಅಂದಾಜು ಬುಡಮೇಲು ಆಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಇನ್ನೂ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಲಾಭವೇ ನಷ್ಟವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಬಹಳ ಏರುಪೇರು ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಮಾತ್ರ ಲೆಖ್ಖಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅಸೆಟ್ಸನ್ನು ವ್ಯಾಲ್ಯುಮಾಡಿ ಬೋರ್ಡ್ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಪರ್ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಡಿಪ್ರಿಸಿಯೇಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೋದವರ್ಷ ಶೇಕಡ ಮೂರರಷ್ಟು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರು. ಈ ವರ್ಷ ಶೇಕಡ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಡಿಪ್ರಿಸಿಯೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದರ ಮೂಲೋದ್ದೇಶ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗವುದಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷನ್ 68ರ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡ ಮೂರು ರಷ್ಟು ಡಿಪ್ರಿಸಿಯೆಷನ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಹೀಗೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 68ರ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡ ಮೂರರಷ್ಟು ಡಿಪ್ರಿಸಿಯೇಷನ್ ರಿಸರ್ವ್ ನಾಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಶೇಕಡ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಎಂದು ಈಗ ಹೇಳಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ್ಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ 1957-58ರಲ್ಲಿ 11 ಲಕ್ಷ ನಷ್ಟವಾಯಿತು; 1958-59ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 77 ಲಕ್ಷವೆಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರಿವೈಜ್ಡ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಪ್ರಕಾರ ನಷ್ಟವಾಯಿತು; ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 61 ಲಕ್ಷ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಮೂದಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವೊಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡ್ ಒಂದು ಡೇಂಜರ್ ಸಿಚುಯೇಷನ್ನಲ್ಲದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ 1956-57ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ ರೆಸೀಟ್ಸ್ 1-76 ಕೋಟಿ ಇತ್ತು. ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ. ಆದರೆ ಈಗ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಷ್ಟ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಬೋರ್ಡಿನ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ರೆಸೀಟ್ಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೋರ್ಡಿನವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಪ್ರೈಮಾಫೇಸಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಅರಿಯರ್ಸನ್ನು ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವು ನಿಜಾಂಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದ್ದುವು. ಬೋರ್ಡ್ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಈಗ ರಾಜಾಮಿಲ್, ಬೆನ್ನಿಮಿಲ್, ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಿಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಅರಿಯರ್ಸನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಕೋರ್ಟುಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅರಿಯರ್ಸ್ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ನ್ಯಾಯ! ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ನಾಲ್ಕಾರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಬಿಲ್‌ಗಳನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಟ್ಟದೇ ಇದ್ದರೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಕರೆಂಟನ್ನು ಡಿಸ್‌ಕನೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಂದ, ಮಿಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇನ್ನೂ ವಸೂಲಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ! ಇಲ್ಲಿ ಲಿಟಿಗೇಷನ್ನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸುಳ್ಳು. ಅದರೆ ಕೆಲವು ಮೊಬಲಗಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಕರಾರು ಬಿದ್ದು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನ ಸಹ ಆಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಆ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಬಾಕಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಇವರಿನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ! ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೂಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು! ಹೀಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವಂತೆ ಅವರೇ ನಾದರೂ ಇವರಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. 1956-57ನೇ ಸಾಲಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ತಖ್ತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಬಹಳ ಅಕ್ಯುಮಲೇಟ್ ಆಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. 1958-59ನೇ ಸಾಲಿನ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಬಗ್ಗೆ 68 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆಯನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ವಸೂಲ್ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಬಾಕಿಯನ್ನು ವಸೂಲ್ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ 36 ಲಕ್ಷ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಹೀಗೆ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಅಷ್ಟೇನೂ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ದವರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದಕ್ಷತೆ ಹೀನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್)

ವುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಕುರುಹೇನಾದರೂ ಬೇಕೇ? ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಬಾಕಿಯನ್ನು ಅರಿಯರ್ಸ್ ಆಫ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ರೀತ್ಯ ಅದನ್ನು ವಸೂಲ್ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ಇರಿಗೇಷ್ಣ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್‌ಗಳ ಮೇಲಿನ ಬಾಕಿಯನ್ನು ವಸೂಲ್ಮಾಡಲು ಯಾವರೀತಿ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೇ ಇವರಮೇಲೂ ಏಕೆ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಾರದು ಇನ್ನು ಈ ಬಡ್ಡಿಯ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ 4½ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಾಸ್ತು ಆಯಿತು; ಇದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. . . .

May I know if the half-an-hour debate taken up now ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It will be will be taken up on some other day.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I agreed for its postponement on the definite understanding that it would be taken up today. It is a very important matter.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I have no objection if it is taken up tomorrow.

Sri K. PUTTASWAMY.—I want to know how many notices for raising half-an-hour discussions were received by the Office and how many of them were taken up. I have myself given three to four such notices. I would like to know why the office over-looked the several notices and how the notices were not included in the agenda.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Very often the House was unwilling to sit and take up the half-an-hour discussions.

Sri K. PUTTASWAMY.—I want to know why the notices did not appear in the agenda at all.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no purpose served by putting them up on the agenda, even before the first motion moved by Sri Narasimhan is taken up and discussed.

Sri K. PUTTASWAMY.—In that case, does the Speaker mean that even though a Member gives a notice under Rule 149, it cannot be taken up ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—That is not correct. Sri Narasimhan's motion gets priority. Other motions will follow, after his motion is disposed of.

Sri K. PUTTASWAMY.—I want to know how it happened that not even one could not be taken up during the whole session.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—That was the time available to us.

Sri K. PUTTASWAMY.—Sir, then I can only say that I am sorry about it and I wish the Speaker had arranged the business in a better manner.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I cannot help it.

Sri K. PUTTASWAMY.—If this is the attitude of the Speaker, then we will have to move a motion to amend the rules.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—What does the Hon'ble Member mean by saying "this attitude of the Speaker." ? Is he suggesting that I deliberately saw to it that it did not come before the House? I have already explained that Sri Narasimhan's motion gets priority and that other motions would follow in appropriate order. If there is no time, what is it that we ean do?

Sri K. PUTTASWAMY.—I gave notice one month ago.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—May be, but we had no time. Sri Narasimhan s motion gets priority. Others will follow automatically.

The House adjourned at Fifty-eight Minutes past Five of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Thursday, the 30th April 1959.

WD 877—GPB—900—14-10-60